

Aanhouder ruikt de overwinning

16 april 2011, 1:00 uur | Het Financieele Dagblad

Door: Winkel, R.

Rik Winkel

Het bewijs is nog niet geleverd. Maar de blootstelling van Pieter Kalbfleisch, voorzitter van de Nederlandse Mededingingsautoriteit (NMa) aan een strafrechtelijk onderzoek wegens meeneed moet al smaken naar genoegdoening. Krijgt Jan Poot (85) dan toch gelijk met zijn bewering dat het Nederlandse justitiële apparaat van boven tot onder verrot is?

Jarenlang werden de schatrijke, naar Zwitserland uitgeweken projectontwikkelaar en zijn veertig lentes jongere zoon Peter afgedaan als paranoïde querulanten. Een handgemeen bij de rechtszaal, dat de bejaarde serielitigant in 2009 in de politiecel deed belanden, gold als typerend. Eind jaren negentig was er al wat duwen trekwerk in de Wassenaarse tuin van Cees van Luijk, topman van Coopers & Lybrand.

Nu de Poots de ene rechter na de andere als leugenaar ontmaskeren, zijn er tekenen dat Schiphol, hun huidige tegenstander in het taaie conflict over kostbare bouwgrond rond de nationale luchthaven, de vredespijp wil roken. Vorig jaar lekte uit dat een bemiddelaar naar een vergelijk zou zoeken. Maar zelfs als de koppige Poot, van gereformeerde huize, die zaak uiteindelijk zou schikken, is het nog maar de vraag of hij ook zijn kruistocht tegen wat hij ziet als degeneratie van de rechtsstaat zal opgeven.

Poot kwam in 1949 in dienst als planoloog bij de provincie Zuid-Holland en groeide daar uit tot een soort bouwkoning. Vanaf 1960 exploiteerde hij de nog altijd heersende woningnood voor eigen rekening, als directeur van Eurowoningen. In de jaren zeventig spreidde hij zijn vleugels uit naar het buitenland. Hij bouwde onder meer het Franse skidorp Valmorel. In die jaren liet hij regelmatig zijn eigen naam vallen als toekomstig minister van Volkshuisvesting. Christendemocratische kopstukken Ruppert, De Pous en Schmelzer waren commissaris bij Eurowoningen.

Ergens tussen de ambtelijke en zakelijke beslommeringen moet de droom zijn ontstaan van een modern 'businesspark' bij Schiphol. Met de tientallen miljoenen guldens die hij overhield aan de verkoop van Eurowoningen kocht Poot discreet grond op in de Haarlemmermeerpolder. Hij betaalde veel meer dan de teelt van bieten of aardappelen zou rechtvaardigen, maar slechts een fractie van wat de grond inmiddels waard is geworden.

In 1993 bezat Chipshol 600 strategisch gelegen hectares. In 2000 was daar een kwart van over. Kwelijke machinaties van Schiphol, gedekt door corrupte politici en 'liegende rechters', beweert Poot. Volgens Schiphol lag de grond in de weg van landingsbanen en ontwikkelt Poot 'liever procedures dan projecten.'

Gebiedsontwikkelaar Jan Poot ontmaskert graag rechters als leugenaar.

Copyright (c) 2011 Het Financieele Dagblad

Gerelateerde artikelen

15-04	Pootje gehaakt, vlak voor de eindstreep
15-04	Pootje gehaakt, vlak voor de eindstreep
15-04	NMa-topman op non-actief na verdenking van meeneed
14-04	NMa-topman Kalbfleisch verdacht van meeneed
07-04	Nieuwsoverzicht

Meta-data

Katern/Bijlage	Het Financieele Dagblad , zaterdag 16 april 2011
Pagina	Weekend (pag. 2)

Meta-data

Rubriek	<u>Mensen</u>
Auteur(s)	<u>Winkel, R.</u>
Sectoren	<u>banken; financiële instellingen</u>
Personen	<u>Kalbfleisch, P.; Luijk, C. van; Poot, J.</u>
Trefwoorden	<u>bankwezen; ondernemingsbestuur. management; toezicht/waakhonden</u>

Op dit artikel kan niet meer gereageerd worden.